

Antistreptolüsiin O (S,P-ASO)

Kliinilise keemia ja laboratoorse hematoloogia osakond

Beetahemolüütiliste streptokokkide serorühmad A, C ja G produtseerivad erinevaid toksiine ja hemolüsiine. Hemolüsiin e streptolüsiin O on tugevalt antigeensete omadustega ning näiteks *Streptococcus pyogenes*'e poolt põhjustatud infektsiooni korral tekivad organismis 80–85% juhtudel streptolüsiin O vastased antikehad. Antikehad hakkavad tekkima umbes ühe nädala jooksul peale infektsiooni algust, saavutavad maksimaalse hulga 3–4 nädala jooksul ja jäävad püsima kuudeks või madalas tiitris isegi aastateks.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (punane kollase rõngaga või kollane kork) või geeliga LH-katsuti (roheline kollase rõngaga või heleroheline kork)
Säilivus	Seerum/plasma toatemperatuuril kaks päeva, +4 °C kaheksa päeva, -20 °C kuus kuud

Analüüsi tegemise aeg: tööpäeviti

Analüüsimeetod: immuunturbidimeetriline meetod

Referentsväärtused

< 6 a	< 150 kIU/L
6 a – < 18 a	< 240 kIU/L
≥ 18 a	< 200 kIU/L

Näidustus ja kliiniline tähendus

Abiuuring streptokokk-infektsioonide poolt põhjustatud komplikatsioonide (reumaatiline palavik e reuma, reaktiivne artriit, kardiit, glomerulonefriit) diagnostikas ja haiguskulu jälgimises.

ASO taseme tõusu ei pruugi esineda kõigi beetahemolüütiliste streptokokkide poolt põhjustatud infektsioonide korral. Uuringu sensitiivsus on üsna madal (nt on ASO positiivne ainult 80% reumaatilise palavikuga haigetest). Nahainfektsioonide järgselt esineb ASO taseme tõusu harvem kui neeluinfektsioonide järgselt. Ühekordsest referentsväärtust ületavast tulemusest informatiivsem on tiitri tõusev dünaamika 1–2 nädala vältel.

ASO võib olla referentsväärtustest kõrgem ka mõnedest teistest bakteritest, nt klostriidiumidest põhjustatud infektsioonide korral.

Kaja Vaagen